

CLASSES DE MEMÒRIA:
D'UN PROJECTE
CREATIV A
UN PROJECTE
EDUCATIU

I AM NOW ~~Substantively~~ Awake - by TIME.
I AM NOW PERFECTLY AWAKE
FIRST TIME FOR YEARS... MONTHS.
I AM ~~Substantively~~ AWAKE.
I AM ~~Substantively~~ Awake - by TIME FOR...
PATIENTS, FULLY OBSERVED, BEGINS.
I AM ALIVE
MY EYESIGHT WORKS - 1st TIME FOR...
I HAVE RECEIVED NO INFORMATION ABOUT THE TILL DE
I AM NOW TOTALLY AWAKE. PATIENTS STA
EYESIGHT WORKS COMPLETELY - by TIME FOR...

19.03
09.04
2010

* Lectors d'artística Sophie Calle.

Tenir en compte que hi ha
bastants obrers penjades a la
paret i que el format "àlbum"
ens donaria certa sensació
tenint en compte la seva
intimitat... particularitat objecte

(Àlbum / llibreta d'artista:
tapes forades, cartulines)
de magres, paper de cebra
Idea "forat del pa":
Customitzar un àlbum i
jugar amb petites fotos...

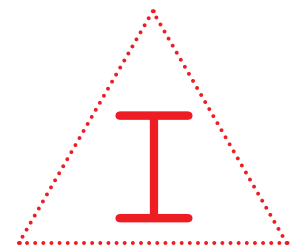
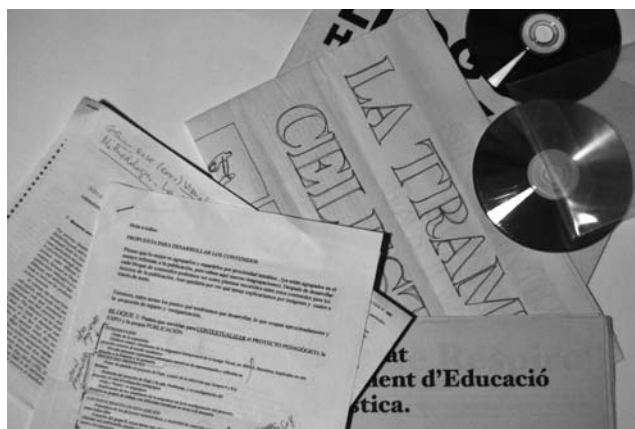
(- TAULA + ÀLBUM TANCAT +
FOTOS ESCAMPABES PER LA TAULA.
(o caixa / marro).

* Setmana del 15 al 21 febrer
TENIR-HO DECIDIT i penjar al
fòrum.

(Títol i imatge de l'obra per
al q8. ABANS DE DIUMENGE (14)
↑
- penjar-ho al fòrum de
conceptualització

Always the Sheep, 1987
The smallest boy in class had to be the sheep
every night in the production of Waiting for Godot.

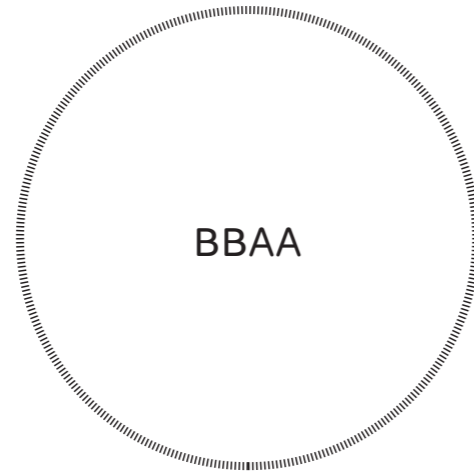

Inauguració
19.03 - 20h.

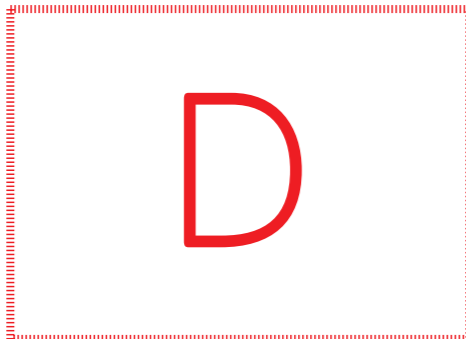
Sala d'Art Jove
Secretaria de Joventut

D'UN PROJECTE CREATIU A UN PROJECTE EDUCATIU, D'UN PROJECTE EDUCATIU A UN PROJECTE CREATIU.

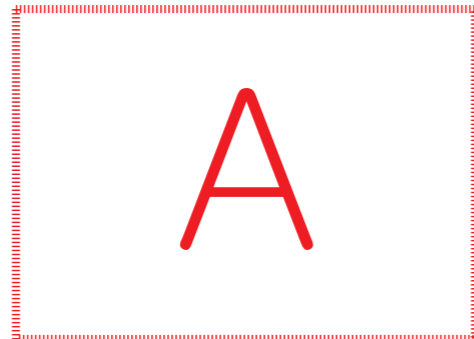
2008

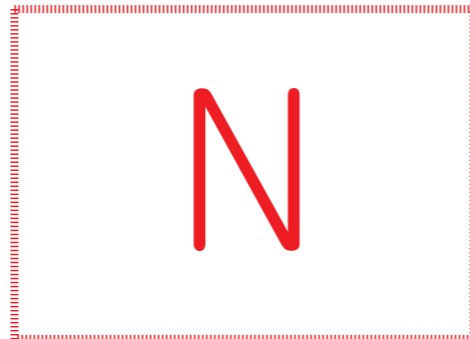
Txuma i Oriol

Dani

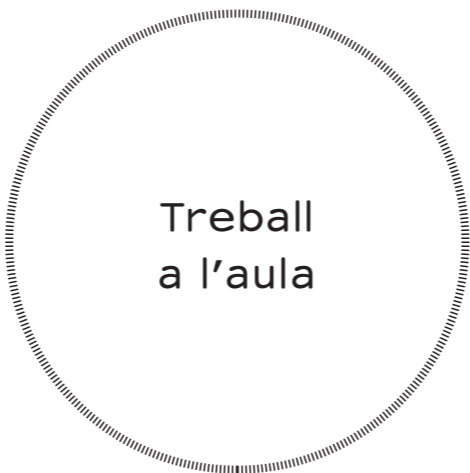
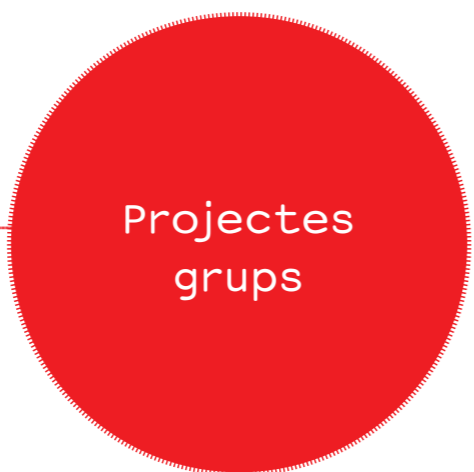

Aida

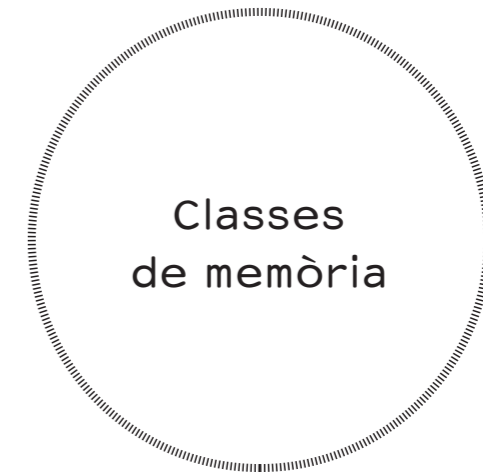

Noemi

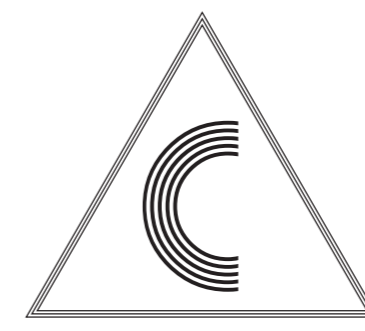
09 = 2009

03 = 2010

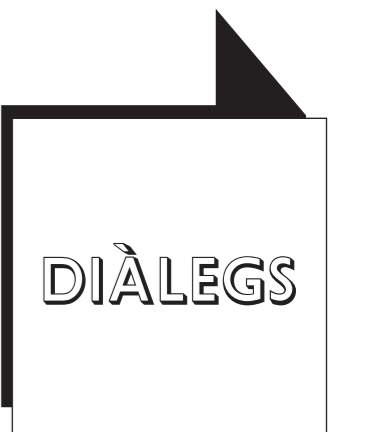
Voces de alteridad

Grup 8 (Comissariat)

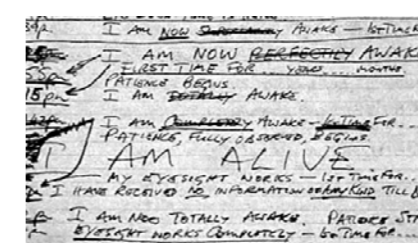
Contramirada

Diàlegs

El desalojo de la UB se inició con orden y tranquilidad

Memòria i identitat

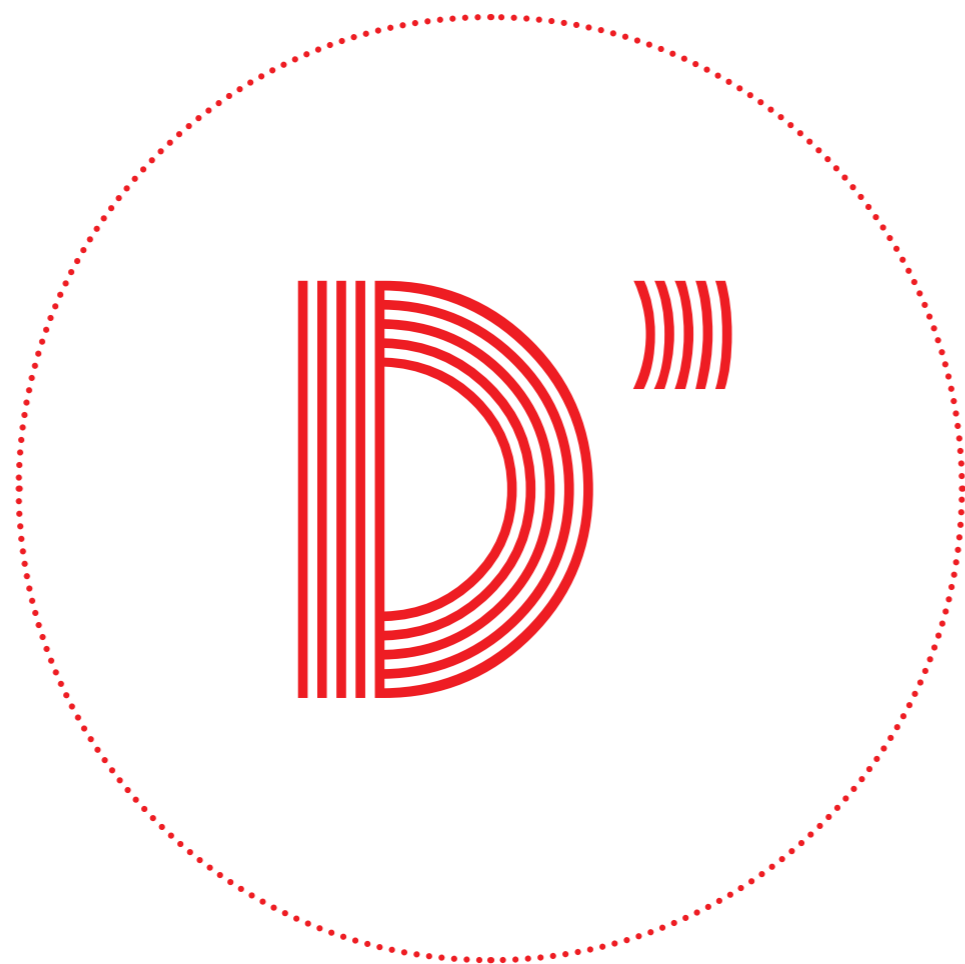
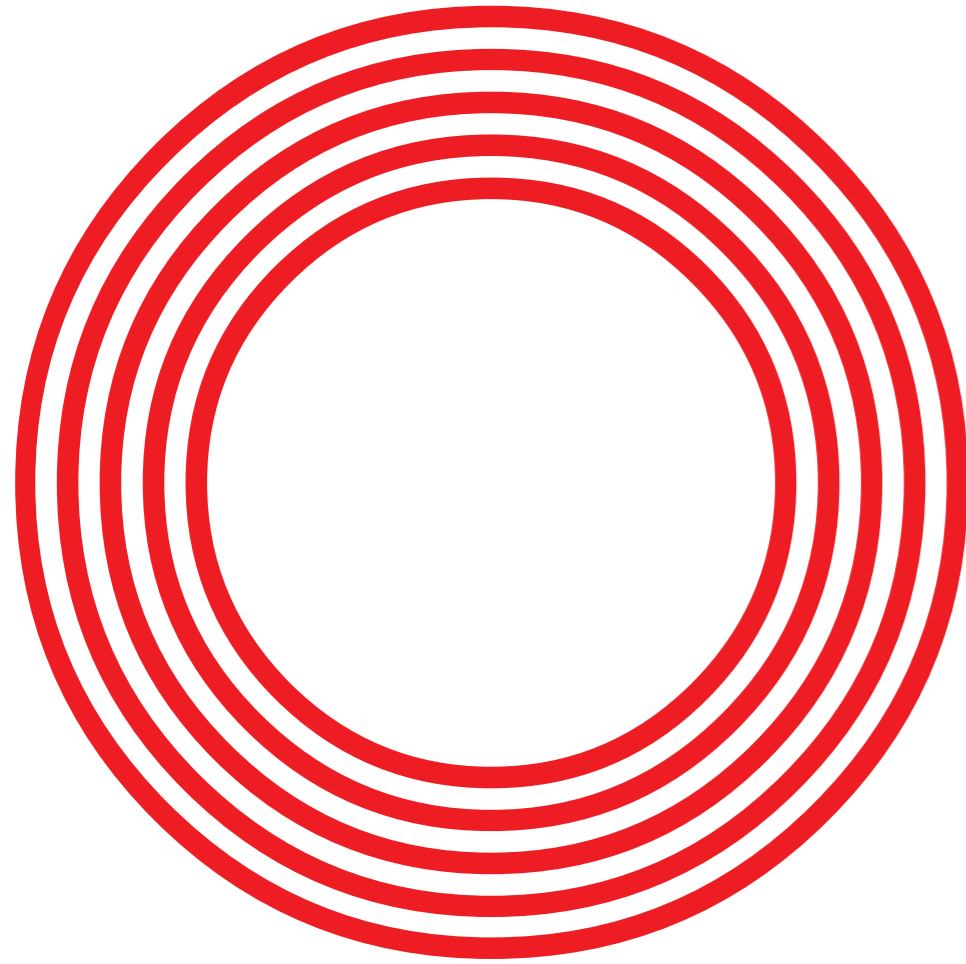
Memofarma

Tratado del individuo productor

[REC]ORD Memòria de la classe

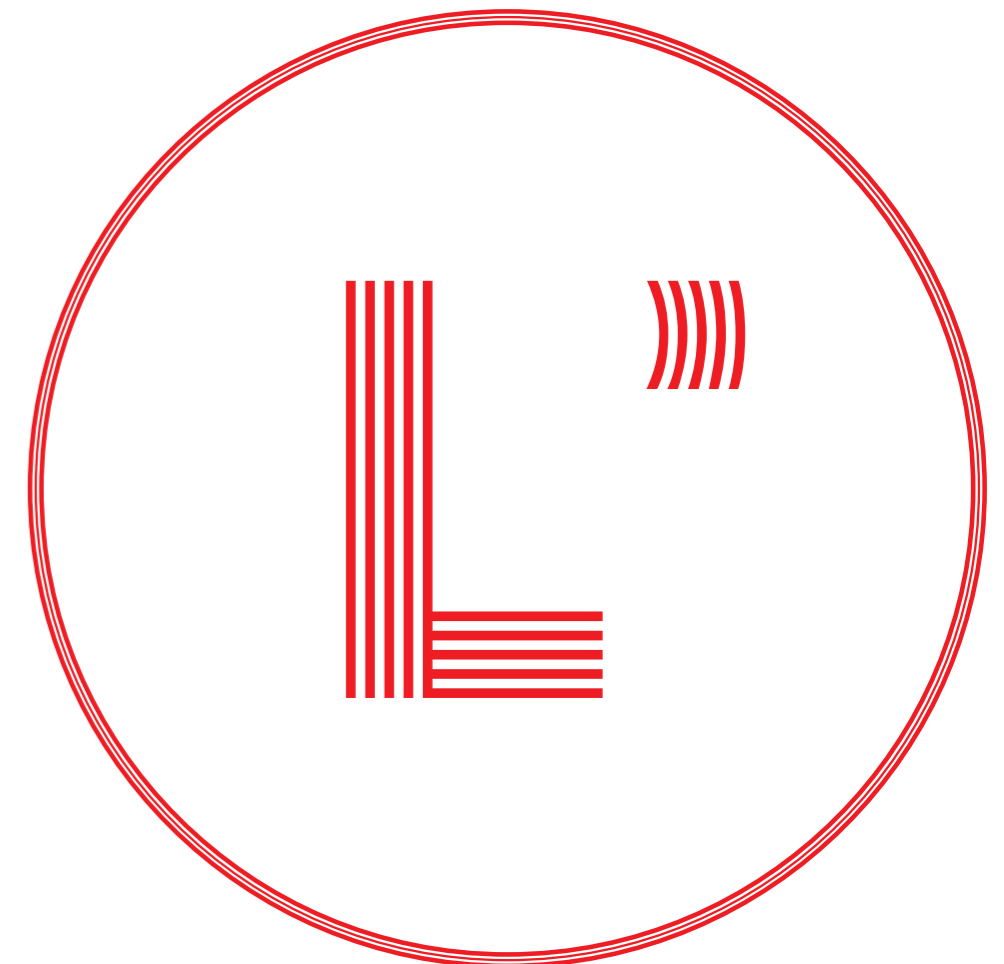
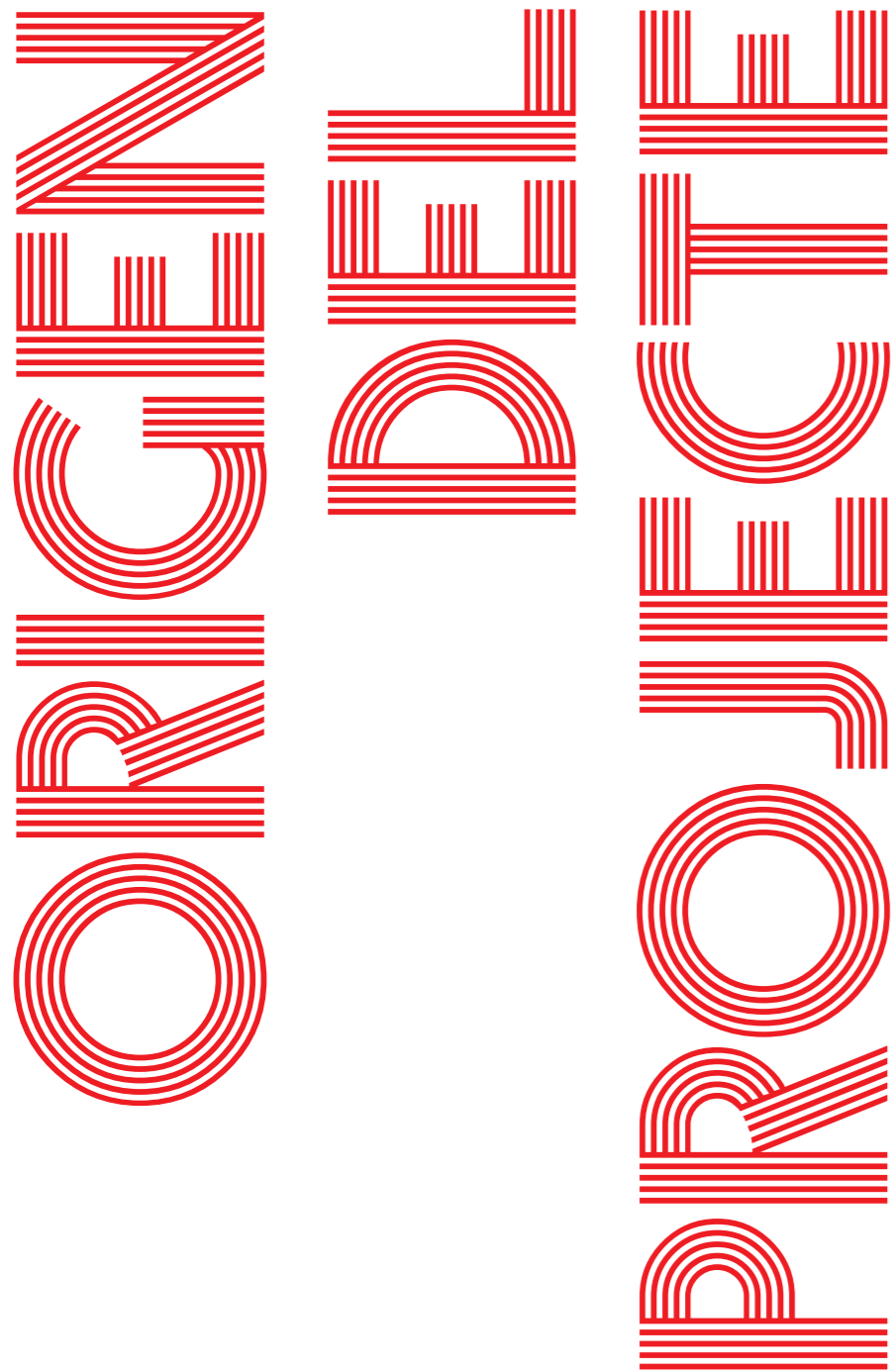
D'UN PROJECTE CREATIU A UN PROJECTE EDUCATIU, D'UN PROJECTE EDUCATIU A UN PROJECTE CREATIU

Daniel García

La paraula projecte suggereix un pla previ que es du a terme segons allò previst. Res més lluny de la realitat d'aquesta experiència, que només podem entendre com un procés llarg i discontinu. Va ser concebut, en un inici, com un projecte de creació personal entorn a la transmissió oral de la història, una obra de vídeo que va servir per fer un taller amb alumnes de secundària que es va dir "Nuestro testigo favorito" i que es va anar transformant en una cosa totalment inesperada, fruit de la col·laboració amb la Sala d'Art Jove i el procés de tutoria per part d'Aída Sánchez de Serdio.

Res d'això va trobar el seu lloc a cap institut, però sí a la Facultat de Belles Arts de la UB, a l'assignatura Interpretació de la Imatge Visual que la mateixa Aída imparteix juntament amb Noemí Durán. Pel camí va perdre el nom i el sentit d'esdevenir una peça de vídeo. Va guanyar, però, la capacitat de mutar i d'expandir-se en direccions múltiples. Finalment, ha pres la forma d'una exposició col·lectiva, el procés productiu de la qual ha acabat estant lligat molt de prop amb la inquietud inicial de qüestionar formes de pensar i fer determinades.

Fer ara per ara una lectura del passat més enllà de la nostàlgia obliga a prendre les absències no com a punt d'arribada, sinó com a punt de partida. Permanentment, com a membres de tota una societat o membres d'una família particular, intentem donar un sentit a les restes que altres ens han deixat. Aquest projecte va sorgir en un moment concret de la possibilitat de compartir aquell procés amb altres persones i de cercar la manera de fer-ho que ens permetés repensar-nos nosaltres mateixos i la resta. Ara, "Classes de memòria" proposa obrir un espai de reflexió al voltant del paper que fem jugar a memòria, ficció i imatge dins de les representacions del passat.

NO S'APRÈN QUAN ENSENYES EL QUE SAPS, SINÓ QUAN ENSENYES EL QUE NO SAPS: TRÀNSITS EDUCATIUS DINS I FORA DE L'AULA

Aída Sánchez de Serdio i Noemí Durán

Interpretació de la Imatge Visual ha estat una assignatura de primer cicle de la Facultat de Belles Arts des del curs 2004-2005. Al llarg d'aquest temps s'ha convertit en un espai on alumnat i professorat han compartit reflexions i debats al voltant de la naturalesa construïda de la representació, dels efectes de veritat que produeix, de les conseqüències polítiques d'aquest fet i, finalment, de les estratègies interpretatives i teòriques que ens permeten donar sentit als usos i efectes de les imatges en el nostre context social.

El projecte educatiu proposat per Daniel García ha activat d'una manera diferent l'assignatura. Latència a les representacions històriques i, en concret, a la complexitat del paper del testimoni ens va semblar una oportunitat per transformar la manera habitual en què el curs abordava les problemàtiques abans esmentades, principalment mitjançant la realització de treballs teòrics. Enguany l'assignatura s'ha desenvolupat en dos moments: el primer dedicat a la fonamentació teòrica i conceptual pel que fa a l'anàlisi i la crítica de la representació en general, així com a la representació històrica en l'era del testimoni; i el segon dedicat al desenvolupament de projectes sobre la noció de memòria per part dels estudiants.

Potser aquesta segona fase ha estat la que més ens ha fet obrir les possibilitats previstes en l'assignatura, ja que els grups de treball han localitzat temàtiques i conduït els seus processos de producció per itineraris que no esperàvem. I aquí rau el valor pedagògic de l'experiència: els grups de treball han hagut de dur a terme la seva pròpia recerca i construir argumentacions més enllà del que havien après a les classes; i l'equip docent hem hagut d'acompanyar els seus processos en camps de coneixement que tampoc no eren els nostres. El resultat és, en part, el que podeu veure en l'exposició a la Sala d'Art Jove. Considerem que és d'especial importància aquesta obertura cap a espais de producció i difusió cultural, ja que així es dona a l'esfera educativa el caràcter, rara vegada reconegut, d'espai de producció cultural i no només de transmissió.

Finalment, com a docents, ens hem adonat que aquest tipus de projectes permeten trencar amb les formes escolaritzadores d'ensenyament. Compartim la sensació que els treballs no s'entreguen únicament per aprovar una assignatura, sinó que es fomenta un compromís amb un projecte compartit dins i fora de l'aula, que propicia altres formes de relacionar-nos i de prendre consciència del propi procés d'aprenentatge.

El novembre de 2009, a la Facultat de Belles Arts, després de gairebé dos mesos de classes teòriques de l'assignatura Interpretació de la Imatge Visual i havent completat els dos primers blocs d'aquesta amb sengles treballs teòrics realitzats individualment, l'assignatura va canviar de manera radical.

El diàleg entre tots els assistents a les classes va ser, des del començament, distès i enriquidor. L'aula va suposar un interessant punt de trobada on, fins en aquell moment, el centre del debat s'havia articulat entorn als continguts de l'assignatura optativa, els quals van ser una eina de gran utilitat per abordar les problemàtiques que ens esperaven a continuació. És senzill entendre que, en una assignatura optativa, la majoria (o la totalitat) dels matriculats van a classe amb intenció de ser participatius i d'executar rols actius durant el transcurs de les sessions, més encara si la mateixa metodologia de l'assignatura integra el diàleg com a part important del treball.

Arribat aquell punt del semestre, se'ns va proposar als alumnes de començar a participar activament en el projecte que Noemí, Dani i Aida havien somiat per a la Sala d'Art Jove. Davant el repte d'un projecte tan ampli i amb la possibilitat de conèixer un entorn de producció i difusió cultural extern a la facultat, la totalitat dels estudiants participants ens vam unir

L'ENTRADA DELS ESTUDIANTS AL PROJECTE

Grup 8 (Comissariat)

al projecte. Entre tots vàrem proposar diferents temes entorn de la memòria-història i les seves formes de representació, per a més endavant fer-ne una tria més minuciosa i afiliar-nos, per interès personal, a uns grups o altres. A partir d'aquí, en grups d'entre 3 i 10 companys vam anar construint les obres que es poden observar a l'exposició "Classes de memòria". De la mateixa manera que set grups es preocupaven de produir obres relacionades amb temes que treballaven la memòria des de punts de vista particulars i a partir d'estratègies i metodologies diferents, dues companyes van anar enregistrant amb fotografies i vídeo aquells processos que es produïen a les classes, tot recopiant les actes de les reunions que feïem la resta de grups i prenent nota del que esdevenia als fóruns del campus virtual. Tot aquest procés ha acabat esdevenint una obra més de l'exposició, que permet visualitzar gran part de l'evolució del projecte pedagògic.

D'una manera igualment transversal, un grup de 8 companys es va encarregar de tenir cura de l'exposició i, juntament amb la resta d'alumnes, la Sala i els docents, van prendre la responsabilitat de donar forma a aquesta mateixa publicació, i pensar un conjunt d'activitats que seran concertades, tot això sota una mateixa conceptualització del conjunt del projecte.

CONTRAMIRADA

Les fotos de família estan lligades a la festa i a la celebració. Tot el que pertany a l'ordre del dolor, el conflicte i el tabú manca de representació. Certs significats profunds es troben precisament allà on es produeix un silenci. Tan interessant com analitzar el que és evident de l'àlbum, el que s'ofereix immediatament als ulls quan l'obrim, és aturar-se en els seus buits. L'àlbum vist com un registre d'absències no és menys significatiu.

Mitjançant la descontextualització dels elements d'aquelles fotografies que la memòria familiar abraça, aflora un significat no normatiu que sotmet a revisió la pràctica i la narrativa de l'àlbum familiar. Tot donant veu als possibles registres que tal vegada omplirien, si no fossin rebutjats per ells mateixos, els buits que genera el discurs de la foto familiar.

MEMOFARMA

Informació per a l'usuari: tots els micronutrients d'aquesta mostra són importants per al bon funcionament de l'activitat intel·lectual i juguen un important paper en el cervell, òrgan que més energia consumeix.

Indicat per ajudar en els processos fisiològics del funcionament de la ment i així, afavorir un adequat rendiment intel·lectual.

Llegeixi el prospecte abans d'utilitzar aquests medicaments.

Mantingui fora de l'abast i vista dels nens. Informi el seu metge en cas d'embaràs o lactància.

La mostra pot alterar la seva capacitat de reacció, la conducció i l'ús de maquinària poden resultar inapropiats.

Conservi en un lloc fresc i sec.

Si té algun dubte, consulti al seu metge o farmacèutic.

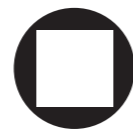
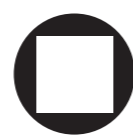
RECORD

Ens vam proposar documentar el procés dels grups que van sorgir per als projectes de la Sala d'Art Jove, fer memòria del seu procés. Durant aquest ens vam començar a trobar amb les dificultats del procés de documentar, de recopilar una memòria, així que d'alguna manera hem fet del nostre treball un reflex de la nostra experiència en la documentació amb aquesta classe, els seus integrants i projectes.

VEUS D'ALTERITAT

La relació que mantenim amb la figura de l'altre és un dels vectors sobre els quals s'articulen les identitats individual i col·lectiva. L'individu, mitjançant processos de similitud o diferència vers l'altre, reafirma o reconstrueix espais de la seva personalitat. Ara bé, com ocorre realment aquest procés?, és a dir, quines estructures de pensament posem en marxa quan ocorre aquest fenomen? Aquesta pregunta va aparèixer com un dels eixos d'interès sobre els quals articular la nostra proposta; per respondre-la, cada membre del grup va seleccionar una parcel·la d'identitat i una persona amb la qual conversar sobre sensacions, sentiments i experiències entorn de l'alteralitat, tant mutus com en relació amb els altres. Aquestes converses ens van brindar un excel·lent material que, per la seva calidesa i frescor, vam utilitzar per formalitzar la peça. Aquesta ha acabat responant als nostres propòsits com a grup, partint de la informació treta de testimonis a través de converses sobre experiències d'alteralitat i formalitzant-se en l'elecció de frases significatives de cada conversa en les quals s'aprecien diferents maneres de relacionar-se amb l'alteralitat.

RECORDES EL TEU IOÈ ANIVERSARI?

T'EN RECORDES DEL DESCAMPAT QUE HI HAVIA AQUI?

QUÈ SE N'HA FET DE LA GENT QUE VIVIA EN AQUEST BARRI?

COM RECORDARÀS L'EXPERIÈNCIA DE VISTAR AQUESTA EXPOSICIÓ

COM SAPS QUI ETS?

JA PRENS VITAMINA B12?

LES NOTÍCIES SÓN IGUALS AL CANAL 3 QUE AL CANAL 5?

RECORDES I OBLIDES VOLUNTÀRIAMENT?

ET FUGEN ELS RECORDS?

CRÈDITS

Classes de memòria
Del 19 de març al 9 d'abril de 2010

L'exposició **Classes de memòria** és fruit de la primera convocatòria de projecte educatiu de la Sala d'Art Jove l'any 2009. El projecte ha estat realitzat per Daniel García a la Facultat de Belles Art de Barcelona en el marc de l'assignatura d'Interpretació de la Imatge, amb la col·laboració de les professores Aida Sánchez de Serdio i Noemí Duran. Juntament amb l'alumnat s'han explorat les complexitats de la representació de la memòria, així com el paper que hi juga el testimoni i la història oral. L'exposició, comissariada pels propis estudiants amb l'ajut de l'equip de la Sala d'Art Jove, mostra les produccions dels grups de treball sobre diferents aspectes de la memòria.

Projecte

Projecte educatiu Sala d'Art Jove 2009:
Daniel García

Procés de tutoria:
Aida Sánchez de Serdio

Coordinació:
Oriol Fontdevila, Txuma Sánchez i Marta Vilardell
(Sala d'Art Jove); Aida Sánchez de Serdio i
Noemí Duran (Universitat de Barcelona).

Exposició

Comissariat:
Grup 8: Dani Farràs, Nadir Masutti, Mar Medina
Alonso, Alessio Minotto, Isabel Requejo, Jandro
Santallontina, Àlex Romero, Natalia Toledo.

DIÀLEGS
Lola Albiol, Maria Garcia, Sita Klippel, Claudia
Pagés, Elisenda Ribes, Maria Sainz, Mireia Vidal.

TRATADO DEL INDIVIDUO PRODUCTOR
Carla Alba, Macarena Rubio, Annabel Salses.

CONTRAMIRADA
Anna Maria Sánchez, Ivet Oller, Marta Pujades,
Albert Socoró, Roser Servalls.

MEMOFARMA
Clara Cortadellas, Montserrat Garriga,
Rocio Luna, Anna Maria Pascó,
Anna Repullo, M^a del Mar Saura.

MEMORIA I IDENTITAT
Karina Aguilar, David Carré, Jan Monclús,
Mireia Miralles.

[REC]ORD. Memòria de la classe
Mireia Cerdà, Ana Fando.

VOCES DE ALTERIDAD
Llàtzer Ablard, Federico Garcia, Celma Hil,
Alba Merlo, Meritxell Salvadó, Beatriz Sánchez,
Sara Valls.

EL DESALOJO DE LA UB SE INICIO
CON ORDEN Y TRANQUILIDAD
Roger Canals, Rocio Diaz, Iago Fernández,
Pablo Domínguez.

Publicació

Correcció de textos:
L'Apòstrof

Disseny:
www.bisdixit.com

Impressió:
Rotimpres

Tiratge de 7.000 exemplars

Sala d'Art Jove

SALA D'ART JOVE
Secretaria de Joventut
Calabria, 147. 08015. Barcelona
Tel. 93 483 83 61

Metro:
Línia 1 (Rocafort) i línia 5 (Entença).
Bicing:
111 (Calabria, 135) i 262 (Rocafort, 103).

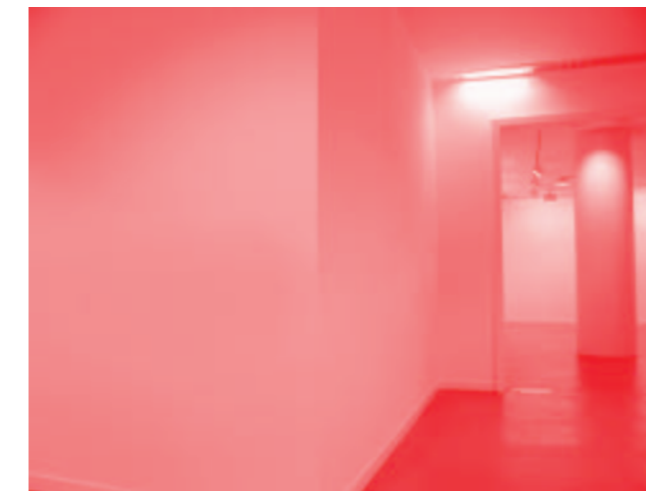
www.gencat.cat/joventut/salartjove
artjove.dasc@gencat.cat

Horari:
De dilluns a divendres, de 10h a 20h.
Dissabtes i diumenges tancat.

CLASSES DE
MEMÒRIA:
D'UN PROJECTE
EDUCATIU A
UN PROJECTE
CREATIU

INTRO.
Explicació
de la Exposició.
CONCEPT, TEMA.
SITUAR PÚBLICO.
p 5-12 es la memoria del
PROCESO.
P.5 i 6 (CITAS, fragmentos).
Fotos, transcripción de lo
hablado al primer día de
grabación, - -

19.03
09.04
2010

I
Inauguració
19.03 – 20h.
Sala d'Art Jove
Secretaria de Joventut

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Social i Ciutadania
Secretaria de Joventut

ac agència catalana
de la joventut

Amb el suport de:

HANGAR.
ORG

Co NCA
Consell Nacional
de la Cultura i de les Arts

CAN XALANT
CENTRE DE CREACIÓ
I PENSAMENT
CONTEMPORANI
DE MATARÓ

UNIVERSITAT DE BARCELONA
Màster Europeu
ProdArt
Art Contexto Interactiva

M²

MEMÒRIA I IDENTITAT

–Bé... On era?
 –El món no desapareix quan tanques els ulls, oi?
 –La memòria pot canviar la forma d'una habitació i canviar el color d'un cotxe, els records desvirtuen, són una interpretació. Haig de creure en un món fora de la meua pròpia ment. Haig de creure que les meves accions encara tenen significat... encara quan jo no puc recordar-les. Haig de creure que, quan els meus ulls estan tancats, el món encara continua allà. Tots necessitem reflexos per recordar-nos a nosaltres mateixos qui som. Jo no sóc diferent.

E

EL DESALOJO DE LA UB SE INICIÓ CON ORDEN Y TRANQUILIDAD

Junta amb aquest titular va publicar la versió digital del diari La Vanguardia un vídeo que havien gravat els mossos d'esquadra durant el desallotjament del rectorat.
 Van gravar les imatges que van creure més significatives. Aquestes les hem col·locat en el moment que li corresponen respecte al fragment que el precedeix, ja que a la gravació hi apareix l'hora en què van ser gravades. Curiosament la distància es va fent més gran a mesura que es comença a desallotjar els estudiants, i quan es produeixen la càrrega de l'exterior augmenta també físicament.

T

TRACTAT DE L'INDIVIDU PRODUCTOR

Presentem un conjunt d'imatges que fan reflexió de forma clara i concisa, sobre el passat i present dels treballadors i els sistemes de producció als quals es veuen sotmesos.
 Per transmetre aquesta reflexió, hem anat a un escenari real de fàbriques antigues i compartit les experiències dels seus treballadors, interpretant les seves històries sobre les condicions en què es troben, en el seu procés històric i actual.

Grupo 8, acción... [Primer mail (24/11/2009)]

correo

Re: correo

G8: clase del 1 de diciembre y las tareas que hay para estas dos semanas

RE: contacto otros grupos

RE: G8: clase del 1 de diciembre y las tareas que hay para estas dos semanas

visita a la sala jove

Documentación comisariado

RE: visita a la sala jove

RE: G8: clase del 1 de diciembre y las tareas que hay para estas dos semanas

grupo 4

ACTA 14 DICIEMBRE

ya que estoy, acta del martes 15

Re: Dilluns 21-XII-09

bibliografía

Fwd: G8: Ensayos dia 11

Organización

Ayuda para hacer memoria de las publicaciones!

Re: ENSAYO DIA 11: A todo el G8 y especialmente a ALESSIO!!!

El ensayo del Proyecto Editorial. A TODO EL G8

Re: Conceptualización!

dia 21 sala art jove

Re: PER ELS DE LES ACTIVITATS! G8

Re: PER ELS DE LES ACTIVITATS! G8

Re: Nadir. casi reparto (sorri)

Re: Nadir. casi reparto (sorri)

Re: Nadir. casi reparto (sorri)

Re: ACTA LUNES Y DEMASES

reparto de publicación

Re: G8 URGENTE: Petición al resto de grupos + Ficha tecnica

bloc 1 de la publicación

Ey Jandro, en mi grupo nos interesa ...

acta del día 2

escritos de cada grupo

reparto de textos por escribir y cosas que conseguir

Re: des de la sala: tema comisariat

Re: Propuesta titulo obras

autorías, textos de cada grupo, textos profes

introduccion de la publi

RE: URGENT G8

Mañana

Texto Corregido

podrieu imprimir això?

textos

No recuerdo lo que ha pasado esta noche entre jandro y yo...

Re: No recuerdo lo que ha pasado esta noche entre jandro y yo...

materiales publicació + reunió amb dissenyador

Re: materiales publicació + reunió amb dissenyador

QUE HA PASSADO?¿ socorro! acabo d'arribar i he vist els mails!

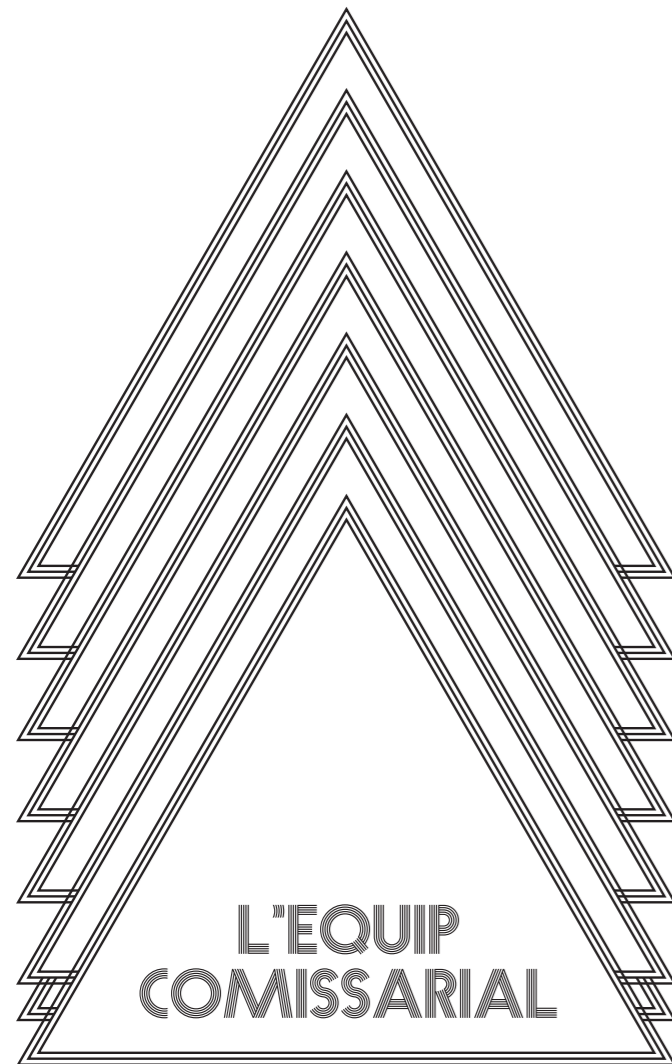
Re: AJUDA URGENT!

RE: DE PUTU CUL!!!! Contestem ràpid nois que avui s'envien els continguts!!!

RE: Continguts de la Publicació

ESQUEMA DE RELACIONES

RE: el apartado de CONCLUSIONES [Último mail(?)]

Grup 8

En el moment de crear els grups de treball, es va veure indispensable que un grup d'alumnes s'encarregués d'establir les connexions conceptuals entre les diferents propostes de treball, per tal de construir l'exposició amb una visió transversal i, a partir d'aquesta, desenvolupar els continguts d'aquesta publicació i organitzar unes activitats per dur a terme a la Sala amb diferents grups concertats.

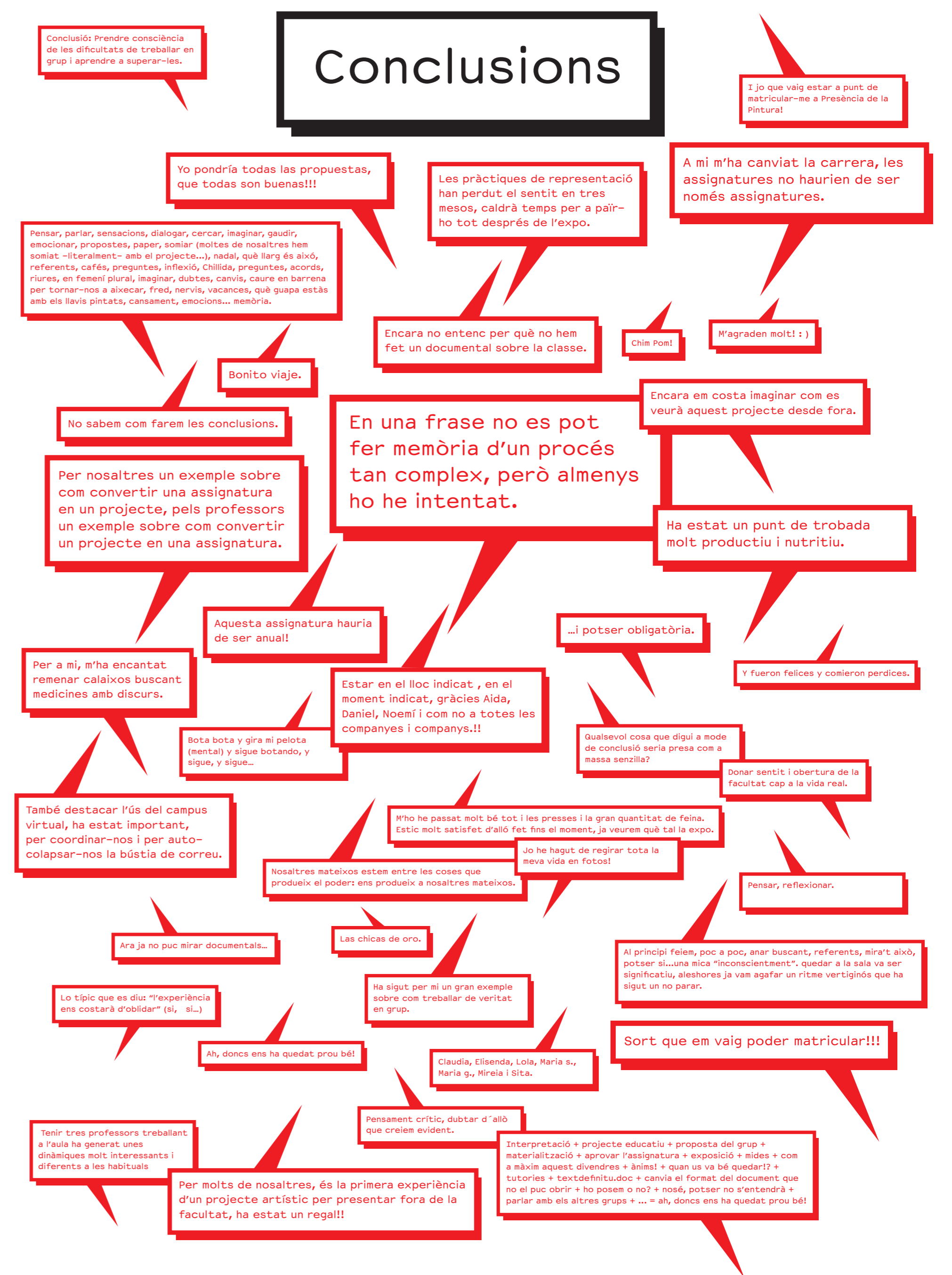
Al principi vam començar dividint-nos en tres grups diferenciats: per una banda, uns alumnes implicats en les tasques de conceptualització; d'una altra, uns immersos a determinar el disseny editorial i els continguts d'aquesta publicació i, per últim, uns encarregats d'idear les activitats entorn de l'exposició. Finalment, però, els vuit alumnes que formem part de l'equip comissarial ens hem encarregat conjuntament de les tres tasques, per la necessitat de treballar-les totes a la vegada i sota un mateix marc teòric, configurat a partir de la recerca individual sobre pràctiques comissarials.

La nostra feina no ha consistit, però, a decidir quina exposició construir, sinó més aviat a coordinar totes les intencions i conèixer totes les realitats grupals, per tal d'aglutinar-les sota uns conceptes comuns i una coherència discursiva (en certa manera incoherent en si mateixa). Hem estat en contacte directe amb l'equip de la Sala en molts moments i permanentment amb els nostres companys per tal d'agilitar el funcionament i desenvolupament del conjunt de l'exposició, i gràcies a les diferents tutories i els intercanvis a través del campus virtual i el correu electrònic, ha estat possible establir un diàleg entre la complexitat del grup de persones que formem el projecte i arribar a comprendre la integritat del que teniem entre mans.

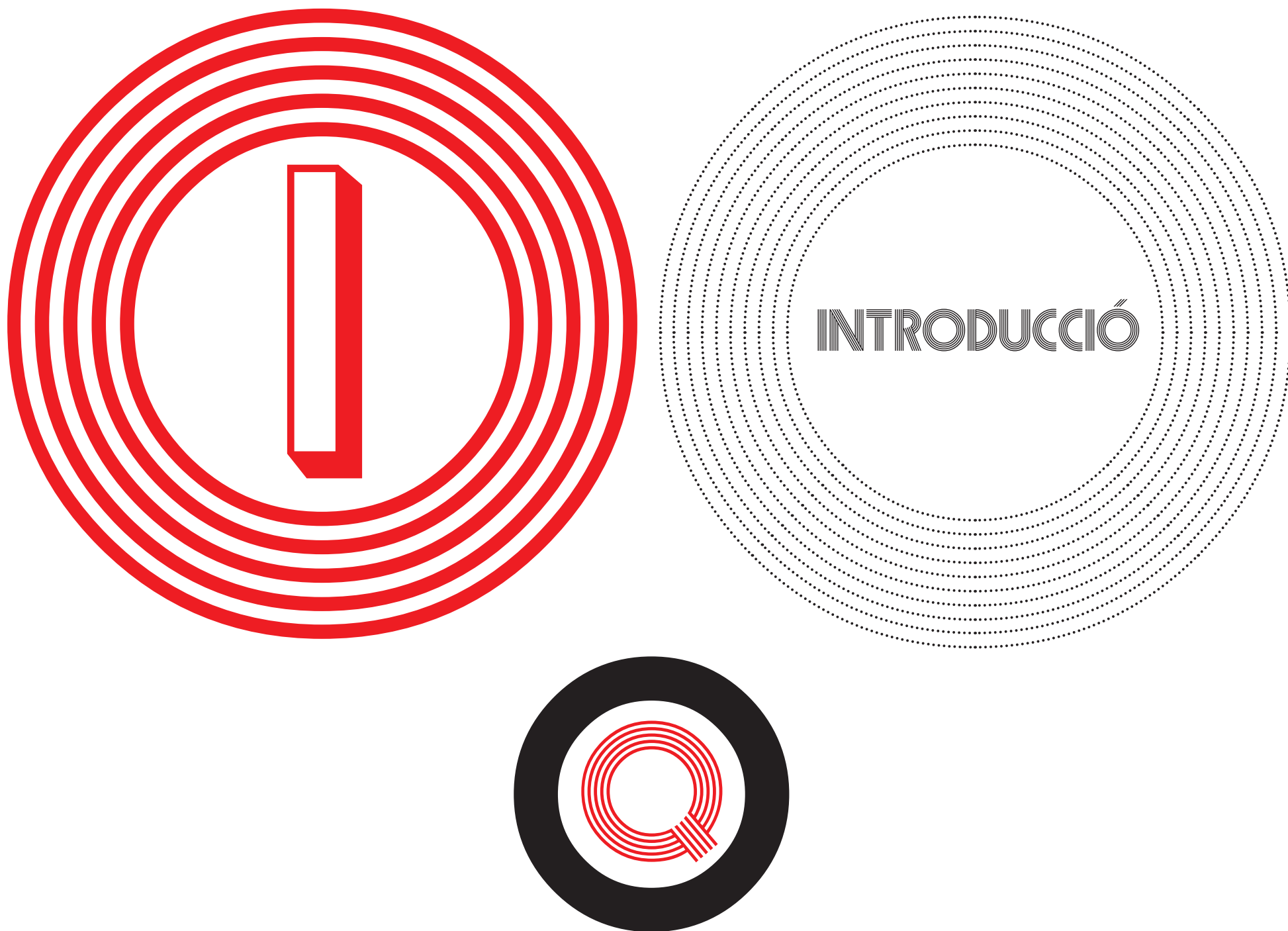
A l'hora d'abordar el disseny d'aquesta publicació, hem procurat fer arribar al públic aquest mateix diàleg i fer el més entenedor possible aquest material on es barregen i conflueixen aquí i allà el vessant educatiu i el vessant creatiu del projecte.

Temint en compte aquest doble vessant, amb una constant anada i tornada, hem pensat la publicació com quelcom multidireccional, on es puguin crear diferents lectures a partir de la manipulació, tot canviant l'ordre dels continguts per tal d'entendre el projecte des d'un punt de partida educatiu o un punt de partida creatiu.

De la mateixa manera, les activitats dissenyades i el contacte amb els visitants oferiran l'oportunitat d'estendre el projecte i reescriure de nou el sentit d'aquests dos vessants.

Què es recorda i què no? Com es transmeten els records? Com de veritables són els records respecte a l'experiència? Recordem sols, o ens ajudem de recursos externs per fer-ho? Artefactes? Fàrmacs? Es perd la memòria? Ens la roben? S'esborra la memòria social quan s'esborra un lloc? On va a parar la memòria que no recullen els relats del poder? Com recordem el ser diferent? Què silencia la mitificació de la infantesa?

Aquestes són algunes de les qüestions a les quals fan al·lusió algunes de les peces que trobarem en aquesta exposició entorn de la memòria i la seva complexitat.

A la vegada, però, també són qüestions que es varen abordar a l'assignatura Interpretació de la Imatge Visual del curs 2009-2010 a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Els implicats en aquesta assignatura, estudiants i docents, van saber des del començament que la seva tasca no estava limitada a cursar una assignatura, sinó que anava més enllà.

L'assignatura estava lligada a un projecte educatiu proposat i plantejat des de la Sala d'Art Jove, un projecte de Daniel García tutoritzat per Aída Sánchez de Serdio, professora de l'assignatura juntament amb Noemí Durán. El projecte artístic sortia de la Sala per endinsar-se a la facultat en forma de projecte educatiu, però d'una o altra manera havia de tornar a la Sala i deixar-hi un rastre, encara no determinat.

Però això ja assegurava una cosa, i és que la implicació de l'alumnat aniria molt més enllà d'una classe, d'un quadrimestre i d'una assignatura. Lesmentada assignatura ja s'havia impartit amb anterioritat, plantejant a l'alumnat qüestions relacionades amb la representació visual i oferint les eines necessàries per posar en dubte i interpretar qualsevol tipus de discurs visual.

Amb aquest rerefons, i partint dels pilars i les temàtiques abordats a classe i proposats des del projecte inicial (estratègies narratives de representació i reflexió en relació amb la història, la memòria i el testimoni), els alumnes s'han enfrontat amb la dificultat de la producció en grup, i han dut a terme un projecte de creació amb una sortida a l'estructura real del món de l'art i les responsabilitats que això comporta.

Aquí podem trobar com el fet d'explorar terrenys aliens i desconeguts fa que sorgeixin inquietuds poc usuals, de manera que es demostra que hi ha infinitat de possibilitats a l'hora d'abordar la representació i que, en la mateixa mesura, sorgeixen adversitats, com la impossibilitat d'abastar amb totalitat una qüestió.

El resultat de l'evolució d'un conjunt d'idees, propostes i deliris intangibles referents a la representació, la memòria i el testimoni, que en un principi podien semblar impossibles de domesticar i que a poc a poc han anat prenent coherència, forma i cos des de la millor de les voluntats, s'han acabat convertint en aquesta exposició: "Classes de memòria: d'un projecte educatiu a un projecte creatiu, d'un projecte creatiu a un projecte educatiu".